

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
Oמעשה-story

■ **קושיא-challenge** ;
 ^ **שאלה-question**
 ! **תירוץ-answer** !
 ■ **ראייה-proof** ■

מקרא-key:

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ר"ע איקלע לגינזק, בעו מיניה: מתענין לשעות או אין מתענין לשעות?											^	◇
לא הוה בידיה	[רבי עקיבא]										o	לה.
קנקנים של עובדי כוכבים אסורין או מותרין?											^	◇
לא הוה בידיה	[רבי עקיבא]										o	לה.
במה שימש משה כל שבעת ימי המלואים?											^	◇
לא הוה בידיה	[רבי עקיבא]										o	לה.
אתא שאל בי מדרשא	[רבי עקיבא]										o	לה.
הלכתא: מתענין לשעות, ואם השלים - מתפלל תפלת תענית	אמר:										!	◇
והלכתא: קנקנים של עובדי כוכבים לאחר י"ב חדש מותרין											!	◇
במה שימש משה שבעת ימי המלואים? בחלוק לבן.											!	◇
בחלוק לבן שאין בו אימרא.	רב כהנא מתני:										■	◇
החרצנים והזגים של עובדי כוכבים וכו'.											■	<
החרצנים והזגים של עובדי כוכבים - לחין אסורין, יבשים מותרים.	ת"ר:										■	◇
הי נינהו לחין והי נינהו יבשין?											^	לה.
לחין - כל י"ב חדש, יבשים - לאחר י"ב חדש.	רב יהודה אמר שמואל:										!	◇
כשהן אסורין - אסורין אפילו בהנאה, כשהן מותרין - מותרין אפילו באכילה.	אתמר, אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:										■	◇
האי דורדיא דחמרא דארמאי, בתר תריסר ירחי שתא שרי.	רב זביד:										■	◇
הני גולפי, בתר תריסר ירחי שתא שרי.	רב חביבא בריה דרבא:										■	◇
האי אבטא דטייעי, בתר תריסר ירחי שתא שרי.	רב חביבא:										■	◇
הני פורצני דארמאי, בתר תריסר ירחי שתא שרי.	רב אחא בריה דרב איקא:										■	◇
הני גולפי שחימי ואוכמי, בתר תריסר ירחי שתא שרי.	רב אחא בריה דרבא:										■	◇
והמוריס.											■	<
מוריס אומן - מותר.	ת"ר:										■	◇
אף חילק אומן - מותר.	ר' יהודה בן גמליאל אומר משום ר' חנינא ב"ג:										■	◇
מוריס אומן - מותר.	תני אבימי בריה דר' אבהו:										■	◇
פעם ראשון ושני - מותר, שלישי - אסור, מ"ט? פעם ראשון ושני דנפיש שומנייהו - לא צריך למירמי בהו חמרא, מכאן ואילך רמו בהו חמרא.	הוא תני לה והוא א"ל:										■	◇
ההוא ארבא דמורייסא דאתי לנמילא דעכו, אותיב רבי אבא דמן עכו נטורי בהדה	[רבי אבא דמן עכו]										o	◇
עד האינדא מאן נטרה?	א"ל רבא:										;	לה.
עד האינדא למאי ניהוש לה? אי משום דמעריבי ביה חמרא, קיסתא דמורייס בלומא, קיסתא דחמרא בד' לומי.	א"ל: [רבי אבא דמן עכו]										!	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-אין מעמידין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	לד:
דלמא אידי דצור אתו דשוי חמרא	ר' ירמיה לר' זירא:												לד:
התם עיקולי ופשוטי איכא.	א"ל: [רבי זירא]												לד:
וגבינת בית אונייקי.													לד:
מפני מה אסרו גבינת אונייקי? מפני שרוב עגלים של אותה עיר נשחטין לעבודת כוכבים.	רבי שמעון בן לקיש:												לד:
מאי איריא רוב עגלים? אפילו מיעוט נמי, דהא ר"מ חייש למיעוטא													לד:
אי אמרת רוב, איכא מיעוט, אלא אי אמרת מיעוט, כיון דאיכא רוב עגלים דאין נשחטין לעבודת כוכבים, ואיכא נמי שאר בהמות דאין נשחטין לעבודת כוכבים - ה"ל מיעוטא דמיעוטא, ומיעוטא דמיעוטא לא חייש ר"מ.													לד:
כי נשחטין לעבודת כוכבים מאי הוי? והא את הוא דשרי?	ר"ש בר אליקים לר"ש בן לקיש:												לד:
השוחט את הבהמה לזרוק דמה לעבודת כוכבים, להקטיר חלבה לעבודת כוכבים - רבי יוחנן אמר: אסורה	דאתמר: [רבי יוחנן]												לד:
מחשבין מעבודה לעבודה, וילפינן חוץ מפנים	קסבר: [רבי יוחנן]												לד:
מותרת	רבי שמעון בן לקיש:												לד:
תרמינך שעתך, באומר: בגמר זביחה הוא עובדה.	א"ל: [רבי שמעון בן לקיש]												לד:
שאל ר' ישמעאל [וכו'].	רבי יהודה:												לד:
המקדש בפרש שור הנסקל - מקודשת, בפרש עגלי עבודת כוכבים - אינה מקודשת.	רב אחדבוי אמר רב:												לד:
איבעית אימא: סברא, ואב"א: קרא.													לד:
איבעית אימא סברא, גבי עגלי עבודת כוכבים ניחא ליה בנפחיה, אבל גבי שור הנסקל לא ניחא ליה בנפחיה.													לד:
איבעית אימא קרא, כתיב הכא: (דברים יג) לא ידבק בידך מאומה, וכתב התם: (שמות כא) סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו, בשרו אסור, הא פרשו מותרת.													לד:
תרווייהו תננהו, מדקא"ל: מפני שמעמידין בקיבת נבילה, וקא מהדר ליה: והלא קיבת עולה חמורה מקיבת נבילה, מכלל דאיסורי הנאה שרו פרשייהו ומדקא"ל: מפני שמעמידין אותה בקיבת עגלי עבודת כוכבים, וקא מהדר ליה: א"כ למה לא אסורה בהנאה, מכלל דעבודת כוכבים אסור פרשייהו.	רבא:												לד:
ולהדר ליה: משום דליתיה לאיסורא בעיניה, דהא מורייס לרבנן דלא אסרוהו בהנאה מ"ט? לאו משום דליתיה לאיסורא בעיניה													לה.
הכא כיון דאוקמיה קא מוקים, חשיב ליה כמאן דאיתיה לאיסוריה בעיניה.	אמרי:												לה.
השיאו לדבר אחר וכו'.													לה.
מאי (שיר השירים א) כי טובים דודיך מיין?													לה.
אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה: רבש"ע, עריבים עלי דברי דודיך יותר מינה של תורה.	כי אתא רב דימי אמר:												לה.
מ"ש האי קרא דשייליה?													לה.
מרישיה דקרא קא"ל: (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו, אמר ליה: ישמעאל אחי, חשוק שפתותיך זו בזו ואל תבהל להשיב.	ר"ש בן פזי, ואיתימא ר"ש בר אמי:												לה.
מ"ט?													לה.
גזרה חדשה היא ואין מפקפקין בה.	עולא, ואיתימא רב שמואל בר אבא:												לה.
מאי גזירתא?													לה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
משום ניקור.	ר"ש בן פזי אמר ריב"ל:											לה.
ולימא ליה: משום ניקור		ז										לה.
כדעולא		!										לה.
כי גזרי גזירתא במערבא, לא מגלו טעמא עד תריסר ירחי שתא, דלמא איכא איניש דלא ס"ל ואתי לזולולי בה.	דאמר עולא:	!										לה.
אלא מעתה, יבשה תשתרי, ישן תשתרי?	מגדף בה ר' ירמיה:	ז										לה.
יבש - מותר, אין מניחו ליבש, ישן - מותר, אין מניחו לישן	דא"ר חנינא:	ז										לה.
לפי שא"א לה בלא צחצוחי חלב	רבי חנינא:	!										לה.
מפני שמעמידין אותה בעור קיבת נבילה.	שמואל:	!										לה.
הא קיבה גופא שריא, ומי אמר שמואל הכי?		ז										לה.
קיבת העובד כוכבים ושל נבילה - הרי זו אסורה	והתנן:	ז										לה.
אטו דעובד כוכבים לאו נבלה היא?	והוינן בה:	ז	ז									לה.
חדא קתני: קיבת שחיטת עובד כוכבים נבלה אסורה	ואמר שמואל:	ז	!									לה.
ל"ק: כאן קודם חזרה, כאן לאחר חזרה, ומשנה לא זזה ממקומה.		!										לה.
מפני שמחליקין פניה בשומן חזיר.	רב מלכיא משמיה דרב אדא בר אהבה:		!									לה:
מפני שמעמידין אותה בחומץ.	רב חסדא:		!									לה:
מפני שמעמידין אותה בשרף הערלה.	רב נחמן:		!									לה:
כמאן?			^									לה:
כי האי תנא			!									לה:
המעמיד בשרף הערלה - אסור, מפני שהוא פירי	דתנן ר"א:	!										לה:
אפי' תימא ר' יהושע, עד כאן לא פליג ר' יהושע עליה דר"א - אלא בקטפא דגוזא, אבל בקטפא דפירא מודי.												לה:
שמעתי בפירוש, שהמעמיד בשרף העלין ובשרף העיקרין - מותר, בשרף הפגין - אסור, מפני שהוא פירי.	והיינו דתנן, א"ר יהושע:											לה:
בין לרב חסדא, בין לרב נחמן בר יצחק, תתסר בהנאה			ז									לה:
קשיא.												לה:
מאי דכתיב: (שיר השירים א) לריח שמניך טובים, למה ת"ח דומה? לצלוחית של פלייטין, מגולה ריחה נודף, מכוסה אין ריחה נודף ולא עוד, אלא דברים שמכוסין ממנו מתגלגל לו, שנאמר: (שיר השירים א) עלמות אהבוך, קרי ביה עלומות ולא עוד, אלא שמלאך המות אהבו, שנא': עלמות אהבוך, קרי ביה על מות ולא עוד, אלא שנחל שני עולמות, אחד העוה"ז ואחד העוה"ב, שנא': עלמות, קרי ביה עולמות.	דרש רב נחמן בריה דרב חסדא:											לה:
ואלו דברים של עובדי כוכבים אסורין ואין איסורן איסור הנאה:												לה:
חלב שחלבו עובד כוכבים ואין ישראל רואהו, והפת והשמן שלהן.												לה:
התירו השמן.	רבי ובית דינו:											לה:
והשלקות, וכבשין שדרכן לתת לתוכן יין וחומץ, וטרית טרופה, וציר שאין בה דגה כלבית שוטטת בו, והחילק, וקורט של חלית, ומלח שלקונדית - הרי אלו אסורין ואין איסורן איסור הנאה.												לה:

statement-מימרא **■**
 challenge-קושיא **⚡**
 question-שאלה **^**
 answer-תירוץ **!**
 proof-ראייה **■**

disputants-חולקים **◆**
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review **◇**
 מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment **<**
 מעשה-story **O**

מקרא-**key:**

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חלב למאי ניהוש לה?											^	◇
אי משום איחלופי											!	
טהור - חויר, טמא - ירוק											⚡	◇
ואי משום איערובי											!	
בניקום											⚡	
חלב טהור עומד, חלב טמא אינו עומד	דאמר מר:										⚡	◇
אי דקא בעי לגבינה ה"נ, הכא במאי עסקינן - דקא בעי ליה לכמכא.											!	◇
ונשקול מיניה קלי וניקום											⚡	◇
כיון דבטהור נמי איכא נסיובי דלא קיימי, ליכא למיקם עלה דמילתא.											!	◇
ואב"א: אפי' תימא דקבעי לה לגבינה, איכא דקאי ביני אטפי.											!	◇
והפת.											■	<
פת לא הותרה בב"ד.	רב כהנא א"ר יוחנן:										■	◇
מכלל דאיכא מאן דשרי?											⚡	
אין											!	
פעם אחת יצא רבי לשדה והביא עובד כוכבים לפניו פת פורני מאפה סאה	דכי אתא רב דימי אמר:										○	!
אמר רבי: כמה נאה פת זו, מה ראו חכמים לאוסרה	[רבי]										■	!
מה ראו חכמים? משום חתנות											⚡	
אלא, מה ראו חכמים לאוסרה בשדה	[רבי]										■	!
כסבורין העם: התיר רבי הפת, ולא היא, רבי לא התיר את הפת.											■	!
לא כך היה מעשה, אלא אמרו: פעם אחת הלך רבי למקום אחד וראה פת דחוק לתלמידים	רב יוסף ואיתימא רב שמואל בר יהודה:										○	!
אמר רבי: אין כאן פלטר?	[רבי]										■	!
כסבורין העם לומר: פלטר עובד כוכבים, והוא לא אמר אלא פלטר ישראל.											■	!
אפילו למ"ד פלטר עובד כוכבים, לא אמרן אלא דליכא פלטר ישראל, אבל במקום דאיכא פלטר ישראל לא.	רבי חלבו:										■	
אפי' למ"ד פלטר עובד כוכבים, ה"מ בשדה, אבל בעיר לא, משום חתנות.	רבי יוחנן:										■	
איבו הוה מנכית ואכיל פת אבי מצרי	[איבו]										○	◇
אמר להו רבא, ואיתימא רב נחמן בר יצחק:	[רבא, ואיתימא רב נחמן בר יצחק]										○	◇
והשמן שלהן.											■	<
שמן - רב אמר: דניאל גזר עליו	[רב]										■	◇
זליפתן של כלים טמאים אוסרתן.	שמואל:										■	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-אין מעמידין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
אטו כולי עלמא אוכלי טהרות נינהו?													לז.
אלא, זליפתן של כלים אסורין אוסרתן.	[שמואל]												לז.
בשלמא לדידי דאמינא זליפתן של כלים אסורין אוסרתן, היינו דכי אתא רב יצחק בר שמואל בר מרתא ואמר	שמואל לרב:												לז.
שמן - ר' יהודה ובית דינו נמנו עליו והתירוהו, קסבר: נותן טעם לפגם מותר	דריש רבי שמלאי בנציבין:												לז.
אלא לדידך דאמרת דניאל גזר עליו, דניאל גזר ואתא רבי יהודה הנשיא ומבטל ליה?													לז.
אין ב"ד יכול לבטל דברי ב"ד חבירו - אלא א"כ גדול הימנו בחכמה ובמנין	והתנן:												לז.
שמלאי לודאה קא אמרת? שאני לודאי דמולולו.	א"ל: [רב]												לז.
אשלח ליה	א"ל: [שמואל]												לז.
איכסיף.	[רב]												לז.
אם הם לא דרשו, אנן לא דרשינן? והכתיב: (דניאל א) וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפני בג המלך ויבין משתיו, בשתי משתאות הכתוב מדבר, אחד משתה יין ואחד משתה שמן	רב:												לז.
על לבו שם ולכל ישראל הורה	רב סבר:												לז.
על לבו שם ולכל ישראל לא הורה.	שמואל סבר:												לז.
ושמן דניאל גזר?													לז.
פיתן ושמן, יינן ובנותיהן, כולן משמנה עשר דבר הן	והאמר באלי אמר אבימי נותאה משמיה דרב:												לז.
וכי תימא: אתא דניאל גזר ולא קיבל, ואתו תלמידי דהלל ושמאי וגזור וקיבל													לז.
א"כ מאי אסדהותיה דרב?													לז.
אלא, דניאל גזר עליו בעיר, ואתו אינהו וגזור אפילו בשדה.													לז.
ור' יהודה הנשיא היכי מצי למישרא תקנתא דתלמידי שמאי והלל?													לז.
אין בית דין יכול לבטל דברי בית דין חבירו - אלא אם כן גדול הימנו בחכמה ובמנין	והתנן:												לז.
בכל יכול לבטל בית דין דברי בית דין חבירו, חוץ משמונה עשר דבר, שאפילו יבא אליהו ובית דינו אין שומעין לו	ועוד, הא אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:												לז.
מה טעם? הואיל ופשט איסורו ברוב ישראל, שמן לא פשט איסורו ברוב ישראל	רב מרשיא:												לז.
ישבו רבותינו ובדקו על שמן שלא פשט איסורו ברוב ישראל, וסמכו רבותינו על דברי רשב"ג ועל דברי רבי אלעזר בר צדוק	דאמר רבי שמואל בר אבא אמר רבי יוחנן:												לז.
אין גזרין גזירה על הצבור א"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה	שהיו אומרים:												לז.
מאי קרא? (מלאכי ג) במארה אתם נארים ואותי אתם קובעים הגוי כולו, אי איכא גוי כולו - אין, אי לא - לא.	דאמר רב אדא בר אבהו:												לז.
פיתן ושמן, יינן ובנותיהן, כולן משמונה עשר דבר הן.	גופא, אמר באלי אמר אבימי נותאה משמיה												לז:
בנותיהן מאי היא?													לז:
גזרו על בנותיהן נידות מעריסותן.	רב נחמן בר יצחק:												לז:
כולן משום עבודת כוכבים גזרו בהן	גניבא משמיה דרב:												לז:
גזרו על פיתן משום שמנן	דכי אתא רב אחא בר אדא א"ר יצחק:												לז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-אין מעמידין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מאי אולמיה דשמן מפת?										!	;		לו:
אלא, על פיתן ושמנן משום יינן, ועל יינן משום בנותיהן, ועל בנותיהן משום דבר אחר, ועל דבר אחר משום ד"א.										!	■	◇	לו:
בנותיהן - דאורייתא היא, דכתיב: (דברים ז) לא תתחנן בם										;			לו:
דאורייתא ז' אומות, אבל שאר עובדי כוכבים לא, ואתו אינהו גזור אפילו דשאר עובדי כוכבים.										!		◇	לו:
(דברים ז) כי יסיר את בנך מאחרי - לרבות כל המסירות	ולר"ש בן יוחי דאמר:									;	■	◇	לו:
מאי איכא למימר?										;			לו:
אלא דאורייתא אישות דרך חתנות, ואתו אינהו גזור אפילו דרך זנות.										!		◇	לו:
זנות נמי בבית דינו של שם גזרו, דכתיב: (בראשית לח) ויאמר יהודה הוציאוהו ותשרף										;		◇	לו:
אלא, דאורייתא עובד כוכבים הבא על בת ישראל, דמשכה בתריה, אבל ישראל הבא על העובדת כוכבים לא, ואתו אינהו גזור אפי' ישראל הבא על העובדת כוכבים.										!		◇	לו:
ישראל הבא על העובדת כוכבים - הלכה למשה מסיני היא										;			לו:
הבועל ארמית - קנאין פוגעין בן	דאמר מר:									;	■	◇	לו:
אלא דאורייתא בפרהסיא וכמעשה שהיה, ואתו אינהו גזור אפילו בצינעא.										!		◇	לו:
בצינעא נמי בית דינו של השמונאי גזרו										;		◇	לו:
ב"ד של השמונאי גזרו, ישראל הבא על העובדת כוכבים - חייב משום נשג"א	דכי אתא רב דימי אמר:									;	■	◇	לו:
משום נשג"ן	כי אתא רבין אמר:									;	■	◇	לו:
כי גזרו בית דינו של השמונאי ביאה, אבל ייחוד לא, ואתו אינהו גזור אפי' ייחוד.										!		◇	לו:
ייחוד נמי בית דינו של דוד גזרו										;		◇	לו:
באותה שעה גזרו על ייחוד	דאמר רב יהודה:									;	■	◇	לו:
התם ייחוד דבת ישראל, אבל ייחוד דעובדת כוכבים לא, ואתו אינהו גזרו אפי' אייחוד דעובדת כוכבים.	אמר:									!		◇	לו:
ייחוד דבת ישראל דאורייתא היא										;			לו:
רמז לייחוד מן התורה מנין? שנאמר: (דברים יג) כי יסיתך אחיך בן אמך, וכי בן אם מסית, בן אב אינו מסית? אלא, בן מתייחד עם אמו, ואין אחר מתייחד עם כל עריות שבתורה.	דאמר ר' יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק:									;	■	◇	לו:
ייחוד דאורייתא דאשת איש, ואתא דוד וגזר אפי' אייחוד דפנויה, ואתו תלמידי בית שמאי ובית הלל גזור אפי' אייחוד דעובדת כוכבים.										!		◇	לו:
מאי על ד"א משום ד"א?										^		◇	לו:
גזרו על תינוק עובד כוכבים שיטמא בזיבה, שלא יהא תינוק ישראל רגיל אצלו במשכב זכור	רב נחמן בר יצחק:									!		◇	לו:
צער גדול היה לי אצל ר' אסי, ור' אסי אצל ר' יוחנן, ור' יוחנן אצל ר' ינאי, ור' ינאי אצל רבי נתן בן עמרם, ור"ג בן עמרם אצל רבי: תינוק עובד כוכבים מאימתי מטמא בזיבה?	דא"ר זירא:									^	!	◇	לו:
בן יומו	ואמר לי: [רבי]									!	!	◇	לו:
וכשבאתי אצל ר' חייא										o	!	◇	לו:
בן ט' שנים ויום אחד	אמר לי: [רבי חייא]									!	!	◇	לו:
וכשבאתי והרציתי דברי לפני רבי										o	!	◇	לו:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-אין מעמידין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
הנה דברי ואחוז דברי רבי חייא, דאמר: תינוק עובד כוכבים אימתי מטמא בזיבה? בן תשע שנים ויום אחד, הואיל וראוי לביאה מטמא נמי בזיבה.	אמר לי: [רבי]	■											לז:
הלכך הא תינוקת עובדת כוכבים בת ג' שנים ויום אחד, הואיל וראויה לביאה מטמאה נמי בזיבה.	רבינא:		■										לז.
פשיטא			;										לז.
מהו דתימא: האי ידע לארגולי והא לא ידעה לארגולי, קמ"ל.											!		לז.
מיסתמיך ואזיל ר' יהודה נשיאה אכתפיה דרבי שמלאי שמעיה, א"ל: שמלאי, לא היית אמש בבית המדרש כשהתרנו את השמן	[רבי יהודה נשיאה]											o	לז.
אמר לו: בימינו תתיר אף את הפת.	[רבי שמלאי]											o	לז.
אמר לו: א"כ, קרו לן בית דינא שריא	[רבי יהודה נשיאה]											;	לז.
על אייל קמצא דכן, ועל משקה בית מטבחיא דכן, ועל דיקרב למיתא מסאב, וקרו ליה יוסף שריא.	דתנן: העיד רבי יוסי בן יועזר איש צרידה:											;	לז.
אמר ליה: התם שרא תלת, ומר שרא חדא, ואי שרי מר חדא אחריתי, אכתי תרתין הוא דהויין	[רבי שמלאי]											;	לז.
א"ל: אנא שראי אחריתי.	[רבי יהודה נשיאה]											!	לז.
מאי היא?												^	לז.
זה גיטך אם לא באתי מכאן עד שנים עשר חודש, ומת בתוך שנים עשר חודש - אינו גט	דתנן:											!	לז.
ורבותינו התירוה לינשא	ותני עלה:											!	לז.
מאן רבותינו?	ואמרינן:											^	לז.
בית דינא דשרו משחא, סברי לה כר' יוסי	רב יהודה אמר שמואל:											!	לז.
זמנו של שטר מוכיח עליו	דאמר: [רבי יוסי]											!	לז.
ר' יהודה הנשיא הורה, ולא הודו לו כל שעתו	וא"ר אבא בריה דרבי חייא בר אבא:											!	לז.
כל סייעתו.	ואמרי לה:											!	לז.
כי שריתוה - לאלתר שריתוה, דלא אתי, או דלמא לאחר שנים עשר חודש, דהא איקיים ליה תנאי?	רבי אלעזר להווא סבא:											^	לז.
ותיבעי לך אמתני!												;	לז.
הרי זה גיטך מעכשיו אם לא באתי מכאן עד שנים עשר חודש, ומת בתוך שנים עשר חודש - הוי גט, דהא איקיים ליה תנאי	דתנן:											;	לז.
ותיבעי לך: לאלתר הוי גיטא, דהא לא אתא, או דלמא לאחר י"ב חודש, דהא איקיים ליה תנאי												;	לז.
אין ה"נ, אלא משום דהוית בהווא מנינא.												!	לז.
הכל מודים, לכשתצא חמה מנרתיקה - לכי נפקא קאמר לה, וכי מיית בליליא - גט לאחר מיתה הוא, על מנת שתצא חמה מנרתיקה - מעכשיו קאמר לה, וכי מיית בליליא - הא ודאי תנאה הוי וגט מחיים הוא, כדרב הונא	אביי:											■	לז.
כל האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי	דאמר רב הונא:											■	לז.
לא נחלקו אלא באם תצא												■	לז.
ר' יהודה הנשיא סבר לה כר' יוסי, דאמר: זמנו של שטר מוכיח עליו, והוה ליה כמהיום אם מתי, כמעכשיו אם מתי	[רבי יהודה נשיאה]	◆										■	לז.
ורבנן לית להו דר' יוסי, והוה ליה כזה גיטך אם מתי גרידא.	[רבנן]	◆										■	לז.

<p>מזמרה-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>	<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

עבודה זרה-אין מעמידין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
על אייל קמצא דכן, ועל משקה בי מטבחיא דכן, ועל דיקרב למיתא מסאב, וקרו ליה יוסף שריא.	גופא: העיד יוסי בן יעזר איש צרידה:												לז:
מאי אייל קמצא?													לז:
שושיבא	רב פפא:												לז:
סוסביל.	רב חייה בר אמי משמיה דעולא												לז:
רב פפא אמר שושיבא, וקמיפלגי בראשו ארוך													לז:
ראשו ארוך - אסור	מר סבר: [רבנן]												לז:
ראשו ארוך - מותר.	מר סבר: [יוסי בן יעזר]												לז:
סוסביל, בראשו ארוך כ"ע לא פליגי דאסור, והכא בכנפיו חופין את רובו על ידי הדחק קמיפלגי	רב חייה בר אמי משמיה דעולא												לז:
רובא כל דהו בעינן	מר סבר: [יוסי בן יעזר]												לז:
רובא דמנכר בעינן.	מר סבר: [רבנן]												לז:
ועל משקה בי מטבחיא דכן.													לז:
מאי דכן?													לז:
דכן ממש	רב:												לז:
דכן מלטמא אחרים, אבל טומאת עצמן יש בהן.	שמואל:												לז:
רב אמר דכן ממש													לז:
טומאת משקין דרבנן, וכי גזור רבנן טומאה - במשקין דעלמא, אבל במשקה בי מטבחיא לא גזרו רבנן.	קסבר: [רב]												לז:
ושמואל אמר דכן מלטמא אחרים, אבל טומאת עצמן יש בהן													לז:
טומאת משקין דאורייתא, לטמא אחרים דרבנן, וכי גזור רבנן - במשקין דעלמא, במשקין בי מטבחיא לא גזרו.	קסבר: [שמואל]												לז:
ועל דיקרב למיתא מסאב, וקרו ליה יוסף שריא.													לז:
יוסף אסרא מיבעי ליה													לז:
ועוד, דאורייתא היא, דכתיב: (במדבר יט) וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת וגו'													לז:
דאורייתא דיקרב טמא, דיקרב בדיקרב טהור, ואתו אינהו וגזור אפילו דיקרב בדיקרב, ואתא איהו ואוקמה אדאורייתא.													לז:
דיקרב בדיקרב נמי דאורייתא הוא, דכתיב: (במדבר יט) וכל אשר יגע בו הטמא יטמא													לז:
דאורייתא דיקרב בדיקרב בחיבורין טומאת שבעה, שלא בחיבורין טומאת ערב, ואתו אינהו וגזור אפילו שלא בחיבורין טומאת שבעה, ואתא איהו ואוקמה אדאורייתא.	אמרו רבנן קמיה דרבא משמיה דמר זוטרא בריה דרב נחמן דאמר משמיה דרב נחמן:												לז:
דאורייתא מאי היא?													לז:
דכתיב: (במדבר יט) הנוגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים, וכתיב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא, וכתיב: והנפש הנוגעת טמא עד הערב, הא כיצד? כאן בחיבורין, כאן שלא בחיבורין.													לז:
לאו אמינא לכו לא תתלו ביה בוקי טריקי ברב נחמן?	אמר להו רבא:												לז:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story **! תירוץ-answer**
key-מקרא: **proof-ראיה** ■

Talmud Navigator

עבודה זרה-אין מעמידין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ						
ספק טומאה ברשות הרבים התיר להן.	הכי אמר רב נחמן:				!		◇	לו:
והא הלכתא מסוטה גמרינן לה, מה סוטה רשות היחיד, אף טומאה רשות היחיד				ז			◇	לו:
הלכה ואין מורין כן	הא א"ר יוחנן:				!		◇	לו:
ואתא איהו ואורי ליה אורויי.					!			לו:
קורות נעץ להם, ואמר: עד כאן רשות הרבים, עד כאן רשות היחיד.	תניא נמי הכי, ר' יהודה:				■			לו:
כי אתו לקמיה דרבי ינאי					○			לו:
הא מיא בשיקעתא דבנהרא, זילו טבולו.	אמר להו: [רבי ינאי]				!		◇	לו:
והשלקות.							■ <	לו:
מנהגי מילי?						^		לו:
אמר קרא: (דברים ב) אוכל בכסף תשבירני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושיתני, כמים - מה מים שלא נשתנו, אף אוכל שלא נשתנה.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן					!	◇	לו:
אלא מעתה, חטין ועשאן קליות ה"נ דאסורין					ז		◇	לו:
וכי תימא ה"נ					!			לו:
חטין ועשאן קליות - מותרין	והתניא:				ז			לו:
אלא כמים - מה מים שלא נשתנו מבריייתן, אף אוכל שלא נשתנה מבריייתו.						!	◇	לו:
אלא מעתה, חטין וטחנן ה"נ דאסורין					ז			לו:
וכי תימא ה"נ					!			לו:
חטין ועשאן קליות - הקמחים והסלתות שלהן מותרין	והתניא:				ז			לו:
אלא כמים - מה מים שלא נשתנו מבריייתן ע"י האור, אף אוכל שלא נשתנה מבריייתו ע"י האור.						!	◇	לו:
מידי אור כתיבי?					ז			לו:
אלא מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.						!	◇	לוה.
כל הנאכל כמות שהוא חי - אין בו משום בישולי עובדי כוכבים.	רב שמואל בר רב יצחק אמר רב:						■ ◇	לוה.
בסורא מתנו הכי.							■ ◇	לוה.
בפומבדיתא מתנו הכי:							■ ◇	לוה.
כל שאינו נאכל על שולחן מלכים ללפת בו את הפת - אין בו משום בישולי עובדי כוכבים.	רב שמואל בר רב יצחק אמר רב:						■ ◇	לוה.
מאי בינייהו?					ז			לוה.
איכא בינייהו: דגים קטנים, וארדי, ודייסא.					!		◇	לוה.
דגים קטנים מלוחים - אין בהן משום בישולי עובדי כוכבים.	רב אסי אמר רב:					■	◇	לוה.
אם צלאן עובד כוכבים - סומך ישראל עליהם משום עירובי תבשילין, ואי עבדיהו עובד כוכבים כסא דהרסנא - אסור.	רב יוסף:					■	◇	לוה.
פשיטא					ז			לוה.

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

Talmud Navigator

עבודה זרה-אין מעמידין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא											
מהו דתימא הרסנא עיקר, קמ"ל קימחא עיקר.										!	◇
עובד כוכבים שהצית את האור באגם - כל החגבים שבאגם אסורין.	רב ברונא אמר רב:										■ ◇
ה"ד?										^	
אילימא דלא ידע הי טהור והי טמא										!	
מאי איריא עובד כוכבים? אפילו ישראל נמ?										?	
אלא משום בישולי עובדי כוכבים										!	◇
כי האי גוונא מי אסיר?										?	
האי עובד כוכבים דחריך רישא - שרי למיכל מיניה אפילו מריש אוניה	והאמר רב חנן בר אמי א"ר פדת א"ר יוחנן:									?	◇
אלמא לעבורי שער קמיכוין										■	
ה"נ לגלויי אגמא קא מיכוין										?	
לעולם דלא ידע הי טהור והי טמא, ומעשה שהיה - בעובד כוכבים היה.										!	◇
האי עובד כוכבים דחריך רישא - שרי למיכל מיניה אפילו מריש אוניה.	גופא, אמר רב חנן בר אמי א"ר פדת א"ר יוחנן:										■ ◇
הלכך, האי עובד כוכבים דשדא סיכתא לאתונא, וקבר בה ישראל קרא מעיקרא - שפיר דמי.	רבינא:										■ ◇
פשיטא										?	
מהו דתימא: לבשולי מנא קא מיכוין, קמ"ל: לשרורי מנא קא מיכוין.										!	◇
הניח ישראל בשר על גבי גחלים, ובא עובד כוכבים והפך בו - מותר.	רב יהודה אמר שמואל:									!	◇
היכי דמי?										^	
אילימא דאי לא הפך ביה הוה בשיל										!	
פשיטא										?	
אלא לאו דאי לא הפך לא הוה בשיל										!	
אמאי מותר? בישולי של עובדי כוכבים נינהו										?	
לא צריכא, דאי לא הפך הוה בשיל בתרתי שעי, והשתא קא בשיל בחדא שעתא, מהו דתימא: קרובי בישולא מילתא היא, קמ"ל.										!	◇
כל שהוא כמאכל בן דרוסאי - אין בו משום בישולי עובדי כוכבים	והאמר ר' אסי א"ר יוחנן:									?	◇
הא אינו כמאכל בן דרוסאי - יש בו משום בישולי עובדי כוכבים										?	
התם כגון דאותביה בסילתא, ושקליה עובד כוכבים ואותביה בתנורא.										!	◇
מניח ישראל בשר על גבי גחלים, ובא עובד כוכבים ומהפך בו עד שיבא ישראל מבית הכנסת או מבית המדרש, ואינו חושש. שופתת אשה קדירה על גבי כירה, ובאת עובדת כוכבים ומגיסה עד שתבא מבית המרחץ או מבית הכנסת, ואינה חוששת.	תניא נמי הכי:									■	
הניח עובד כוכבים והפך ישראל, מהו?	איבעיא להו:									^	◇
ק"ו, גמרו ביד עובד כוכבים מותר, גמרו ביד ישראל לא כ"ש.	רב נחמן בר יצחק:									!	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

Talmud Navigator

עבודה זרה-אין מעמידין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
בין שהניח עובד כוכבים והפך ישראל, בין שהניח ישראל והפך עובד כוכבים - מותר, ואינו אסור עד שתהא תחלתו וגמרו ביד עובד כוכבים.	איתמר נמי: אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן, ואמרי לה אמר רב אחא בר בר חנה א"ר יוחנן:												לה:
הלכתא: הא ריפתא דשגר עובד כוכבים ואפה ישראל, א"נ שגר ישראל ואפה עובד כוכבים, א"נ שגר עובד כוכבים ואפה עובד כוכבים ואתא ישראל וחתה בה חתויי - שפיר דמי.	רבינא:												לה:
דג מליח - חזקיה שרי	[חזקיה]												לה:
אסר.	רבי יוחנן:												לה:
ביצה צלויה - בר קפרא שרי	[בר קפרא]												לה:
אסר.	רבי יוחנן:												לה:
אחד דג מליח ואחד ביצה צלויה - חזקיה ובר קפרא שרו, ורבי - יוחנן אסר.	כי אתא רב דימי אמר:												לה:
ר' חייא פרוואה איקלע לבי ריש גלותא	[ר' חייא פרוואה]												לה:
אמרו ליה: ביצה צלויה מאי?													לה:
חזקיה ובר קפרא שרו, ור' יוחנן אסר, ואין דבריו של אחד במקום שנים.	אמר להו: [ר' חייא פרוואה]												לה:
לא תציתו ליה	אמר להו רב זביד:												לה:
הלכתא כוותיה דרבי יוחנן.	הכי אמר אביי:												לה:
אשקיהו נגוטא דחלא ונח נפשיה.													לה:
הקפריסין, והקפלוטות, והמטליא, והחמין, והקליות שלהן - מותרין	ת"ר:												לה:
ביצה צלויה - אסורה													לה:
שמן - רבי יהודה הנשיא ובית דינו נמנו עליו והתירוהו.	[רבי יהודה הנשיא ובית דינו]												לה:
היא המטליא היא פשליא היא שיעתא.	תניא:												לה:
מאי שיעתא?													לה:
הא ארבעין שנין דנפיק האי עובדא ממצרים	רבב"ח אמר רבי יוחנן:												לה:
הא שתין שנין דנפיק האי עובדא ממצרים	רבה בר בר חנה דידיה:												לה:
ולא פליגי, מר בשניה ומר בשניה													לה:
מיייתו ביזרא דכרפסא וביזרא דכיתנא וביזרא דשבילתא, ותרן להו בהדי הדדי בפשרי ושקו ליה עד דמקבל, ומיייתי חצבי חדתי ומלו להו מיא, ותרן בהו גרגישתא ומדבקין ביה ועיילין לבי בני, אדנפקו מלבלב, ואכלי מינייהו, וקיירי מבינתא דרישיהו עד טופרא דכרעייהו.													לה:
מילין	רב אשי: אמר לי רבי חנינא:												לה:
במילין.	ואמרי לה:												לה:
הכוספן של עובדי כוכבים שהוחמו חמין ביורה גדולה - אסור, ביורה קטנה - מותר.	ת"ר:												לה:
ואיזו היא יורה קטנה?													לה:
כל שאין צפור דרור יכול ליכנס בתוכה.	רבי ינאי:												לה:

✦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ; קשיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ודלמא אדמויי אדמוה ועיילוה											;	לה:
אלא, כל שאין ראש צפור דרור יכול ליכנס בתוכה.											!	לה:
אחת יורה גדולה ואחת יורה קטנה - מותר	והתניא:										;	לה:
לא קשיא, הא כמ"ד: נותן טעם לפגם אסור, הא כמ"ד: נותן טעם לפגם מותר.											!	לה:
האי מישחא שליקא דארמאי - אסור.	רב ששת:										■	לה:
למאי ניהוש לה? אי משום איערובי - מיסרא סרי, אי משום בישולי עובדי כוכבים - נאכל הוא כמו שהוא חי, אי משום גיעולי עובדי כוכבים - נותן טעם לפגם הוא ומותר.	רב ספרא:										;	לה:
הני אהיני שליקי דארמאי מאי? חוליי לא תיבעי לך - דודאי שרו, מרירי לא תיבעי לך - דודאי אסירי, כי תיבעי לך - מציעאי מאי?	בעו מיניה מרבי אסי:										^	לה:
מאי תיבעי להו? דרבי אסר	אמר להו: [רבי אסי]										!	לה:
ומנו?											^	לה:
לוי.											!	לה:
שתיתאה - רב שרי	[רב]										◆ ■	לה:
אסרי.	אבוא דשמואל ולוי:										◆ ■	לה:
בחיטי ושערי כ"ע לא פליגי דשרי, בטלפחי דחלא כ"ע ל"פ דאסיר, כי פליגי - בטלפחי דמיא											■	לה:
גזרינן הא אטו הא	מר סבר: [אבוא דשמואל ולוי]										■	לה:
לא גזרינן.	ומר סבר: [רב]										■	לה:
ואיכא דאמרי: בטלפחי דמיא כ"ע לא פליגי דאסיר, כי פליגי - בחיטי ושערי											■	לה:
גזרינן הא אטו הא	מר סבר: [אבוא דשמואל ולוי]										■	לה:
לא גזרינן.	ומר סבר: [רב]										■	לה:
תרי מיני שתיתאה שדר ברזילי הגלעדי לדוד, דכתיב: (שמואל ב' יז) משכב וספוט וכלי יוצר חטים ושעורים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי.	רב:										■	לה:
והשתא הוא דקא מפקי צני צני לשוקי דנהרדעא, ולית דחייש להא דאבוא דשמואל ולוי.											○	לה:
וכבשין שדרכן לתת בתוכן יין.											■	לה:
לא שנו אלא שדרכן, אבל בידוע - אסור אפילו בהנאה.	חזקיה:										◆ ■	לה:
ומ"ש ממורייס דשרו רבנן בהנאה?											;	לה:
התם לעבורי זוהמא, הכא למתוקי טעמא.											!	לה:
אפילו בידוע נמי מותר.	רבי יוחנן:										◆ ■	לה:
ומאי שנא ממורייס לר"מ דאסיר בהנאה?											;	לה:
התם ידיע ממשו, הכא לא ידיע ממשו.											!	לה:
וטריט טרופה, וציר שאין בה דגה וכו'.											■	לה:
מאי חילק?											^	לה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מאן דאמר	מ	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	עבודה זרה-אין מעמידין
רב נחמן בר אבא אמר רב:													זו סולתנית, ומפני מה אסורה? מפני שערבונה עולה עמה.
תנו רבנן:													אין לו עכשיו ועתיד לגדל לאחר זמן, כגון הסולתנית והעפיץ - הרי זה מותר. יש לו עכשיו ועתיד להשיר בשעה שעולה מן הים, כגון אקונס ואפונס, כטספטיים ואכספטיים ואוטנס - מותר.
[רבי אבהו]													אכרוי רבי אבהו בקיסרי: קירבי דגים ועוברין ניקחין מכל אדם, חזקתן אינן באים אלא מפלוסא ואספמא.
כי הא דאמר אביי:													האי צחנתא דבב נהרא - שריא
													מ"ט?
													אילימא משום דרדיפי מיא, והאי דג טמא כיון דלית ליה חוט השדרה, בדוכתא דרדיפי מיא לא מצי קאי
													והא קא חזינן דקאי
													אלא משום דמליחי מיא, והאי דג טמא כיון דלית ליה קלפי, בדוכתא דמליחי מיא לא מצי קאי
													והא קחזינן דקאי
													אלא משום דלא מרבה טינא דג טמא.
רבינא:													האינא דקא שפכי ביה נהר גוזא ונהר גמא - אסירי.
אביי:													האי חמרא דימא - שרי, תורא דימא - אסיר, וסימניך: טמא טהור, טהור טמא.
רב אשי:													שפר נונא - שרי, קדש נונא - אסיר, וסימניך: (שמות טז) קדש לה'.
איכא דאמרי:													קבר נונא - אסור, וסימניך: קברי עובדי כוכבים.
[רבי עקיבא]													רבי עקיבא איקלע לגינזק, אייתו לקמיה ההוא נונא דהוה דמי לחיפושא, חפיייה בדיקולא, חזא ביה קלפי ושרייה.
[רב אשי]													רב אשי איקלע לטמדוריא, אייתו לקמיה ההוא נונא דהוה דמי לצלופחא, נקטיה להדי יומא, חזא דהוה ביה צימחי ושרייה.
[רב אשי]													רב אשי איקלע לההוא אתרא, אייתו לקמיה נונא דהוה דמי לשפרונא, חפיייה במשיכלי חוירי, חזא ביה קלפי ושרייה.
[רבה בר בר חנה]													רבה בר בר חנה איקלע לאקרא דאגמא, קריבו ליה צחנתא, שמעיה לההוא גברא דהוה קרי ליה באטי, אמר: מדקא קרי ליה באטי - ש"מ דבר טמא אית ביה, לא אכל מיניה. לצפרא עיין בה, אשכח ביה דבר טמא, קרי אנפשיה: (משלי יב) לא יאונה לצדיק כל און.
													והקורט של חילתית.
													מ"ט?
													משום דמפסקי ליה בסכינא אע"ג דאמר מר: נותן טעם לפגם מותר, אגב חורפיה דחילתיתא - מחליא ליה שמנוניתא, והוה ליה כנותן טעם לשבח ואסור.
													עבדיה דר' לוי הוה קא מזבין חילתיתא
													כי נח נפשיה דר' לוי אתו לקמיה דרבי יוחנן, אמרו ליה: מהו למיזבן מיניה?
אמר להו: [רבי יוחנן]													עבדו של חבר הרי הוא כחבר.
[רב הונא בר מניומי]													רב הונא בר מניומי זבן תכילתא מאנשי דביתיה דרב עמרם חסידא, אתא לקמיה דרב יוסף, לא הוה בידיה, פגע ביה חנן חייטא, א"ל: יוסף עניא מנא ליה? בידי הוה עובדא, דוביני תכילתא מאנשי דביתיה דרבנאא אחוה דר' חייא בר אבא, ואתאי לקמיה דרב מתנא, לא הוה בידיה, אתאי לקמיה דרב יהודה מהגרוניא, אמר לי: נפלת ליד
[רב יהודה] הכי אמר שמואל:													אשת חבר הרי היא כחבר.
דת"ר:													אשת חבר הרי היא כחבר, עבדו של חבר הרי הוא כחבר, חבר שמת - אשתו ובניו ובני ביתו הרי הן בחזקתן עד שיחשדו וכן חצר שמוכרין בה תכלת, הרי היא בחזקתה עד שתיפסל.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-אין מעמידין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
אשת עם הארץ שנשאת לחבר, וכן בתו של עם הארץ שנשאת לחבר, וכן עבדו של עם הארץ שנמכר לחבר - כולן צריכין לקבל דברי חברות, אבל אשת חבר שנשאת לעם הארץ, וכן בתו של חבר שנשאת אף הן צריכין לקבל דברי חברות לכתחלה.	תנו רבנן: [רבי מאיר]									◆	■	◇	לט:
וכן היה ר"ש בן אלעזר אומר: מעשה באשה אחת שנשאת לחבר, והיתה קושרת לו תפילין על ידו, נשאת למוכס, והיתה קושרת לו קשרי מוכס על ידו.	[ר"ש בן אלעזר]									○			לט:
חב"ת אסור בחותם אחד, חמפ"ג מותר בחותם אחד - חלב, בשר, יין, תכלת - אסורין בחותם אחד - חילתית, מורייס, פת, גבינה - מותרין בחותם אחד.	רב:										■	◇	לט:
פת למאי ניהוש לה? אי משום איחלופי, קריא בחמימא מידע ידיע, דחיטי בדשערי נמי מידע ידיע, אי כי הדדי, כיון דאיכא חותם אחד לא טרח ומזייף.	[רב]										■	◇	לט:
ורב, מ"ש גבינה? דלא טרח ומזייף, חלב נמי לא טרח ומזייף											?		לט:
אפיק חלב ועייל חתיכת דג שאין בה סימן.	רב כהנא:										!	◇	לט:
היינו בשר											?		לט:
תרי גווני בשר.											!	◇	לט:
בי"ת אסור בחותם אחד, מח"ג מותר בחותם אחד - בשר, יין, תכלת - אסורין בחותם אחד - מורייס, חילתית, גבינה - מותרין בחותם אחד.	שמואל:										■	◇	לט:
לשמואל, חתיכת דג שאין בה סימן היינו בשר											?		לט:
תרי גווני בשר לא אמרינן.											!	◇	לט:
אין לוקחין ימ"ח מח"ג בסוריא, לא יין ולא מורייס ולא חלב, ולא מלח סלקונדרית ולא חילתית ולא גבינה אלא מן המומחה, וכולן אם נתארח אצל בעל הבית - מותר.	ת"ר:										■	◇	לט:
מסייע ליה לרבי יהושע בן לוי											■		לט:
שגר לו בעל הבית לביתו - מותר מ"ט? בעל הבית לא שביק היתירא ואכל איסורא, וכי משגר ליה, ממאי דאכיל משדר ליה.	דא"ר יהושע בן לוי:										■	■	לט:
ומלח סלקונדרית.											■	<	לט:
מאי מלח סלקונדרית?											^		לט:
מלח שכל סלקונדרי רומי אוכלין אותה.	רב יהודה אמר שמואל:										!	◇	לט:
מלח סלקונדרית - שחורה אסורה, לבנה מותרת, דברי רבי מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]										◆	■	לט:
לבנה אסורה, שחורה מותרת	רבי יהודה:										◆	■	לט:
זו וזו אסורה.	רבי יהודה בן גמליאל משום רבי חנינא בן גמליאל										◆	■	לט:
לדברי האומר לבנה אסורה, קירבי דגים לבנים טמאים מעורבין בה לדברי האומר שחורה אסורה, קירבי דגים שחורים טמאים מעורבין בה לדברי האומר זו וזו אסורה, זה וזה מעורבין בה.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										■	◇	לט:
זקן אחד היה בשכונתנו, שהיה מחליק פניה בשומן חזיר.	רבי אבהו משום רבי חנינא בן גמליאל:										○	◇	לט:
הרי אלו אסורים.											■	<	לט:
למעוטי מאי?											^		לט:
לחזקיה - למעוטי בידוע											!	◇	לט:
לרבי יוחנן - למעוטי מורייס וגבינת בית אונייקי, וסתמא כר"מ.											!	◇	לט:
ואלו מותרין באכילה:											■		לט:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story **!** תירוץ-answer **!** ראייה-proof
key-מקרא:

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חלב שחלבו עובד כוכבים וישראל רואהו											■	◇
והדבש, והדבבניות אע"פ שמנטפין - אין בהן משום הכשר משקה											■	◇
וכבשין שאין דרכן לתת לתוכן יין וחומץ											■	◇
וטריט שאינה טרופה											■	◇
וציר שיש בה דגה											■	◇
ועלה של חילתית											■	◇
וזיתי גלוסקאות המגולגלין.											■	◇
השלחין אסורין.	רבי יוסי:										■	◇
החגבים הבאים מן הסלולה - אסורין, מן ההפתק - מותרין.											■	◇
וכן לתרומה.											■	
יושב ישראל בצד עדרו של עובד כוכבים ועובד כוכבים חולב לו ומביא לו, ואינו חושש.	תנינא להא דת"ר:										■	◇
היכי דמי?											^	
אי דליכא דבר טמא בעדרו											!	
פשיטא											ז	
ואי דאיכא דבר טמא בעדרו											!	
אמאי?											ז	
לעולם דאיכא דבר טמא, וכי קאי חזי ליה, וכי יתיב לא חזי ליה, מהו דתימא: כיון דיתיב לא חזי ליה, ניהוש דלמא מייתי ומערב ביה, קמ"ל: כיון דכי קאי חזי ליה, אירתותי מירתת ולא מיערב ביה.											!	◇
והדבש.											■	<
דבש למאי ניהוש לה? אי משום איערובי - מיסרא סרי, אי משום בישולי עובדי כוכבים - נאכל כמו שהוא חי, אי משום גיעולי עובדי כוכבים נותן טעם לפגם הוא ומותר.											■	◇
והדבבניות אף על פי שמנטפות - אין בהן משום הכשר משקה.											■	<
הבוצר לגת - שמאי אומר: הוכשר	ורמינהי: [שמאי]										■	◇
לא הוכשר	הלל:										■	◇
ואודי ליה הלל לשמאי?											■	◇
התם קא בעי ליה למשקה, הכא לא קא בעי ליה למשקה.											!	◇
וטריט שאינה טרופה.											■	<
איוו היא טריט שאינה טרופה? כל שראש ושדרה ניכר, ואיוו ציר שיש בה דגה? כל שכליבית אחת או שתי כילביות שוטטות בו.	תנו רבנן:										■	◇
השתא כילבית אחת אמרת שרי, שתי כילביות מבעיא?											ז	מ.
לא קשיא: כאן בפתוחות, כאן בסתומות.											!	◇
עד שתהא ראש ושדרה ניכר	איתמר, רב הונא:										◆	◇

<p>מִימְרָא-statement קוּשְׁיָא-challenge שְׁאֵלָה-question תִּירוּץ-answer רְאִיָּה-proof</p>	<p>חֻלְקִים-disputants נְקוּדָה מְרְכֻזִית לְסִיכּוּם וְחֻזְרָה-central point for summary and review < מוּבָאָה שֶׁל פִּיטְקָה קוּדְמָת-insertion of an earlier segment מַעֲשֵׂה-story</p>
<p>מִקְרָא-key</p>	

מִמְרָא	מֵאן דְאָמַר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
או ראש או שדרה.	רב נחמן:											
ובדגים - כל שיש לו סנפיר וקשקשת	מתיב רב עוקבא בר חמא:											
כי תניא ההיא - בארא' ופלמודא, דדמו רישיהו לטמאים.	אביי:											
מחלוקת לטבל בצירן, אבל בגופן - דברי הכל אסור עד שיהא ראש ושדרה ניכר.	רב יהודה משמיה דעולא:											
מריש הוה מטבילנא בצירן, כיון דשמענא להא דאמר רב יהודה משמיה דעולא: מחלוקת לטבל בצירן, אבל בגופן - דברי הכל אסור עד שיהא ראש ושדרה ניכר, בצירן נמי לא מטבילנא.	רבי זירא:											
הלכתא: עד שיהא ראש ושדרה ניכר של כל אחת ואחת.	רב פפא:											
חתיכות שיש בהן סימן, בין בכלולן בין במקצתן, ואפילו באחד ממאה שבהן - כולן מותרות	מיתיבי:											
ומעשה בעובד כוכבים אחד שהביא גרב של חתיכות ונמצא סימן באחת מהן, והתיר רשב"ג את הגרב כולן	[רשב"ג]											
כשחתיכות שוות.	תרגמה רב פפא:											
א"ה, מאי למימרא?												
מהו דתימא ניהוש דלמא אתרמי, קמ"ל.												
ההוא ארבא דצחנתא דאתי לסיכרא, נפק רב הונא בר חיננא וחזא ביה קלפי ושרייה.	[רב הונא בר חיננא]											
ומי איכא דשרי כה"ג באתרא דשכיחי קלפי	א"ל רבא:											
נפק שיפורי דרבא ואסר, שיפורי דרב הונא בר חיננא ושרי.												
כי שרא רב הונא בר חיננא - בצירן, אבל בגופן לא.	רב ירמיה מדפתי, לדידי אמר לי רב פפי:											
כי שרא רב הונא בר חיננא אפי' בגופן	רב אשי, לדידי אמר לי רב פפא:											
ואנא לא מיסר אסרינא - דקאמר לי רב פפא	[רב אשי]											
ולא מישרא שרינא - דהא אמר רב יהודה משמיה דעולא: מחלוקת לטבל בצירן, אבל בגופן - דברי הכל עד שיהא ראש ושדרה ניכר של כל אחד ואחד.	[רב אשי]											
עובד כוכבים שהביא עריבה מלאה חביות ונמצאת כילבית באחת מהן, פתחות - כולן מותרות, סתומות - היא מותרת וכולן אסורות.	יתיב רב חיננא בר אידי קמיה דרב אדא בר אהבה ויתיב וקאמר:											
מנא לך הא?	א"ל: [רב אדא בר אהבה]											
מתלתא קראי שמיע לי, מרב ושמואל ורבי יוחנן.	[רב חיננא בר אידי]											
קירבי דגים ועוברן אין נקחין אלא מן המומחה.	רב ברונא אמר רב:											
מדקאמר רב: קירבי דגים ועוברן אין נקחין אלא מן המומחה, מכלל דדג טמא אית ליה עובר	רמי ליה עולא לרבי דוסתאי דמן בירי:											
דג טמא משריץ, דג טהור מטיל ביצים	ורמינהי:											
סמי מכאן עוברן.	[רבי דוסתאי]											
לא תיסמי, תרויהו מטילי ביצים נינהו, אלא זה משריץ מבחוץ וזה משריץ מבפנים.	א"ל רבי זירא:											
למה לי מומחה? לבדוק בסימנין												
כסימני ביצים כך סימני דגים	דתניא:											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין	מאן דאמר	Talmud Navigator												
מימרא		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
סימני דגים סלקא דעתך? סימני דגים סנפיר וקשקשת כתיב בהן								⚡	⚡		מ.			
אלא, כסימני ביצים כך סימני עוברי דגים, ואלו הן סימני ביצים: כל שכודרת ועגולגלת, ראשה אחד כד וראשה אחד חד - טהורה, ב' ראשיה חדין וב' ראשיה כדין - טמאה, חלמון מבחוץ וחלבוני מבפנים - טמאה, חלבוני מבחוץ וחלמון מבפנים - טהור, חלבוני וחלמון מעורבין זה בזה - זו היא ביצת השרץ									⚡	■	◇	מ.		
כשנימוחו.	רבא:								!		◇	מ.		
ולרבי דוסתאי דמן בירי דאמר: סמי מכאן עוברין									⚡		◇	מ.		
כסימני ביצים כך סימני עוברי דגים	והתניא:								⚡	■		מ:		
לאו תרוצי מתרצת לה: כך סימני קירבי דגים.									!		◇	מ:		
והיכי משכחת בסמיני קירבי דגים שיהא כד וחד?								⚡			◇	מ:		
משכחת לה בשילפוחא.									!		◇	מ:		
אם אין שם מומחה, מאי?										^	◇	מ:		
כיון דאמר אני מלחתים - מותרין.	רב יהודה:									◆	!	◇	מ:	
עד שיאמר אלו דגים ואלו קירביהן.	רב נחמן:									◆	!	◇	מ:	
אורי ליה רב יהודה לאדא דיילא, כיון דאמר אני מלחתים - מותרין.	[רב יהודה]									■		מ:		
ועלה של חילתית.											■	◇	מ:	
פשיטא											⚡	מ:		
לא נצרכא אלא לקרטין שבו, מהו דתימא: ניהוש דלמא מייתי ומערב ביה, קמ"ל, דהא אישתרוקי היא דאישתרוק ואתא בהדה.											!	◇	מ:	
וזיתי גלוסקאות המגולגלין.											■	◇	מ:	
פשיטא											⚡	מ:		
לא נצרכא אע"ג דרפי טובא, מהו דתימא חמרא רמא בהו, קמ"ל: הני מחמת מישחא הוא דרפו.											!	◇	מ:	
שלחין אסורין.	ורבי יוסי אומר:										■	◇	מ:	
היכי דמי שלחין?											^	מ:		
כל שאוחזו בידו וגרעינתו נשמטת.	ר יוסי בר חנינא:										!	◇	מ:	
החגיבין הבאין כל'.											■	◇	מ:	
החגיבין, והקפריסין, והקפלוטות, הבאין מן האוצר ומן ההפתק ומן הספינה - מותרין, הנמכרין בקטלוזא לפני חנוני - אסורין, מפני שמזלף יין עליהן. וכן יין תפוחים של עובדי כוכבים הבאין מן האוצר ומן ההפתק ומן הסלולה - מותרין, הנמכר בקטלוזא - אסור, מפני שמערבין בו יין.	ת"ר:										■	◇	מ:	
פעם א' חש רבי במעיו, אמר: כלום יש אדם שיודע, יין תפוחים של עובדי כוכבים אסור או מותר?	ת"ר: [רבי]										○	מ:		
אמר לפניו ר' ישמעאל ב"ר יוסי: פעם אחת חש אבא במעיו, והביאו לו יין תפוחים על עובדי כוכבים של ע' שנה, ושתה ונתרפא	[רבי ישמעאל ב"ר יוסי]										○	■	◇	מ:
אמר לו: כל כך היה בידך ואתה מצערני	[רבי]										○	מ:		
בדקו ומצאו עובד כוכבים אחד שהיה לו שלש מאות גרבי יין של תפוחים של ע' שנה, ושתה ונתרפא											○	◇	מ:	

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
אמר: ברוך המקום שמסר עולמו לשומרים.	[רבי]											◇	מ:	
וכן לתרומה.												■	<	מ:
מאי וכן לתרומה?												^		מ:
וכן לכהן החשוד למכור תרומה לשם חולין - לפניו הוא דאסור, אבל הבא מן האוצר ומן ההפתק ומן הסלולה - מותר, אירתותי מירתת, סבר: שמעי ביה רבנן ומפסדו לי מינאי.	רב ששת:											!	◇	מ:
הדרן עלך אין מעמידין.												◇		